

BANS IZ ISLANDA.

Roman

Schumacker pa odkima z glavo in reči z mrzlim glasom: "Zdi se mi, da je grof d'Ahlefeld danes veliko bolj gotov svoje zmage in stališča, kakor je bil leta 1677, ko so me prvič sodili."

"Mir in posluh!" zakliče sedaj predsednik, ki se takoj zatem obrne proti drugemu ujetniku ter zahteva njegovo ime in poklic.

Ta drugi ujetnik je bil vidični hribovec ogromne postave, katerega čelo je bilo popolnoma v obvezah. Počasi se dvigne in reče: "Jaz sem Hans, Hans iz Islanda in Klinstadurja."

Strah prevzame vso množico v dvorani, in Schumacker, ki je imel ves čas povečeno glavo, slednjo zdajci dvigne ter po strani pogleda svojega nenašadnega soseda, pred katerim so se vsi drugi tresli.

"Hans iz Islanda," vpraša predsednik, "ko je nemir v dvorani nekoliko potihnil, 'kaj imate vi povedati v svoj zagovor?'

Ethel je bila ravno tako prestrašena kot vsak gledalec v dvorani, ko se je omenilo ime slovitega briganta, ki je igral tako dolgo nemalo vlogo v njenih sanjah in prijenem Ordenerju. Boječe upre svoje male oči proti mestu, kjer sedi silni velikan. Spomnila se je, da se je moral njen Ordener boriti s tem velikanom, in da je mogče postal njegova žrtev. Ta misel se je ponovno polotila njenem duše ter jo je skoro popolnoma prevzela. Tako je bila prevzeta bolestnih občutkov pri tej misli, da je komaj slišala surove in kratke odgovore, katere je dajal dozdevni Hans iz Islanda na vprašanja sodnije. Ethel je smatrala velikana za mörlica njenega Ordenerja. Razumevala je le toliko, da se je velikan izjavil, da je bil vrhovni načelnik upornih čet rudarjev.

"Ali ste z svoje lastne volje," nadaljuje predsednik, "ali na nasvet drugih prevzel poveljstvo upornikov?"

Dozdevni Hans iz Islanda pa odgovori: "Ne, nisem prevzel poveljstva iz svoje lastne volje."

"Kdo vas je torej pregovril k temu zločinu?"

"Neki mož po imenu Hacket."

"Kdo je ta Hacket?"

"Zastopnik Schumackera, katerega je tudi nazival grof Griffenfeld."

Zdajci se obrne predsednik sodnije proti Schumackiju: "Schumacker, ali poznate vi Hacketa?"

"Prehiteli ste me, grof d'Ahlefeld," odvrne star mož, "baš kar sem vas hotel vprašati isto stvar."

"Joan Schumacker," reče predsednik, "vaše sovraštvo ni na pravem mestu. Sodnija bo znala pravilno ceniti vaše obnašanje napram njej."

Tu pa vstane škof in ko se obrne napram malemu možu, ki je očvidno spolnoval v sodnji delo sodnjega pisarja, reče škof: "Gospod privatni tajnik, ali je ta mož Hacket eden izmed vaših klientov?"

"Ne, vaša milost," odvrne tajnik.

"Ali je sploh komu znano kaj se je zgodilo s tem Hacketom, ki je očvidno glavna oseba pri tej obravnavi?"

"Na bojišču ga niso ujeli; torej je moral zginiti..."

Zdelo se je kot bi skušal privatni tajnik dajati več poguma svojemu glasu, ko je spregovoril slednje besede:

"Tudi meni se zdi, da je popolnoma zgnil s tega svečata," reče zdajci Schumacker.

Škof pa nadaljuje: "Gospod tajnik, ali vam je znano, če kdo preganja tega Hacketa? Ali sploh kdo ve kakšen je, ali ima njegov opis?"

Predno more privatni tajnik odgovorit vstane eden izmed ujetnikov. Bil je to mlad premogar, resnega, pomesečnega obrazja.

"Prav lahko ga vam opisem fenfeld?"

"Da, tako je, cas včas." "Ali ste ga kdaj videli?" "Ne, gospod, toda če je on star, tista pa ima kot nekienška odprtina. Posušajte, gospod škof, njegov glas je popolnoma podoben glasu enega gospoda tam, ki piše pri mizi, in katerega je vaša skofova milost nazvala "privatni tajnik". In res, da ni ta soba tako temna, in če bi imel gospod privatni tajnik malo manj las, da bi skril svoj obraz, tedaj bi prav lahko prisegel, 'da je izdajalec Hacket popolnoma podoben gospodu privatnemu tajniku.'

"Naš brat govoriti resnico," zakličejo ujetniki na vsaki strani mladega premigaria. "Ha, res je," mrmita Schumacker, in v njegovih očeh se je pojavil pogled zmagoslavlja.

Privatni tajnik se nehote zgane na svojem prostoru, in sicer morebiti radu strahu, ki ga je občutil ali radi nevolje, ker ga primerjajo z izdajalcem Hacketom. Predsednik sodnije pa, ki je sam postal ves vznenimirjen, se zdajci dvigne in reče: "Ujetniki, pomnite, da vam je dovoljeno govoriti le tedaj, kadar vam ta sodnija stavlja vprašanja; in svarim vas, da ne zasramujete sodnih uradnikov z neprimernimi primerjavami."

"Toda, gospod predsednik," se dvigne zdajci škof, "mi smo slišali samo opis omenjenega Hacketa. Če ima zločinec Hacket res isto postavko kakor gospod privatni tajnik v resnicu podoben izdajalcemu Hacketu?"

"Nikakor ne," odvrne velikan brez odlašanja.

"Torej vidite, gospod škof, da oni ujetnik ni govoril resnice," reče predsednik.

Škof da z namigljajem glave znamenje, da je zadovoljen, predsednik pa se obrne k drugemu ujetniku in mu stavi običajno vprašanje: "Kako je vaše ime?"

"Wilfred Kennybol iz Kijev gorovja."

"Ali ste bili vi med uporniki?"

"Da, gospod, resnica naj pride na dan, pa naj velja kar hoče. Ujeli se me v prokletih soteskah Crnega Stebrovja. Bil sem poveljnik hribovcev."

"Kdo vas je nahujskal k zločinu upora?"

"Naj vam razložim, zakaj se je upor začel. Naši bratje rudarji so se pritoževali radi kraljevega protektorata, in to je jasno kaj ne vaša milost? Postava, ki pravi, da po smrti premogarja ali rudarja podede vse kraljeve naprjene proti ujetnikom, in je posebno povdral obtožnico proti Schumackiju. Prebral je nekaj upornih besed, ki so bile natisnjene kot gesla na rudečnih praporih, in skušal je dokazati, da so vsi ujetniki krivi veleizdaje, posebno pa Norbit, ki se je spriego zavedal, da ne pove nicaesar, kar je zločinskega storil. 'Nam ne preostaja nicaesar drugega,' je dejal privatni tajnik na koncu svojega govora, 'da zaslišimo še enega ujetnika, ki dosedaj ni prišel v poštev, in mi imamo močne sumnje, da je on skriv-

Ko je Norbit nehal z govorom, je privatni tajnik še enkrat prečital vse obtožbe naprjene proti ujetnikom, in je posebno povdral obtožnico proti Schumackiju. Prebral je nekaj upornih besed, ki so bile natisnjene kot gesla na rudečnih praporih, in skušal je dokazati, da so vsi ujetniki krivi veleizdaje, posebno pa Norbit, ki se je spriego zavedal, da ne pove nicaesar, kar je zločinskega storil. 'Nam ne preostaja nicaesar drugega,' je dejal privatni tajnik na koncu svojega govora, 'da zaslišimo še enega ujetnika, ki dosedaj ni prišel v poštev, in mi imamo močne sumnje, da je on skriv-

"Toda ali ni nihče," začne predsednik znova, "hujškal, silil ali vodil to vašo ustavo?"

"Da, prisel je med nas nekaj gospod Hacket, ki je neprestano govoril, da moramo rešiti nekega grofa, ki je zaprt v Munkholm trdnjavi, in katerega zastopnik je bil baje on. Mi smo obljubili, da našedimo kar zahteva, kajti nam je bilo itak vseeno, če je en ujetnik več ali manj."

"Ali ni bilo določenega grofa imen Schumacker ali Griffenfeld?"

"Skušal je med nas nekaj gospod Hacket, ki je neprestano govoril, da moramo rešiti nekega grofa, ki je zaprt v Munkholm trdnjavi, in katerega zastopnik je bil baje on. Mi smo obljubili, da našedimo kar zahteva, kajti nam je bilo itak vseeno, če je en ujetnik več ali manj."

"Ali ni bilo določenega grofa imen Schumacker ali Griffenfeld?"

"Skušal je med nas nekaj gospod Hacket, ki je neprestano govoril, da moramo rešiti nekega grofa, ki je zaprt v Munkholm trdnjavi, in katerega zastopnik je bil baje on. Mi smo obljubili, da našedimo kar zahteva, kajti nam je bilo itak vseeno, če je en ujetnik več ali manj."

"Ali ni bilo določenega grofa imen Schumacker ali Griffenfeld?"

"Da, tako je, cas včas." "Ali ste ga kdaj videli?" "Ne, gospod, toda če je on star, tista pa ima toliko imen, tedaj moram priznati —"

"Kaj?" ga prekine predsednik.

"Da ima krasne bele lase, skoro ravno take kakor oče sestre mojega brata, ki živi v vasi Surb."

Teda v sodnji dvorani je prepričila, da se ni moglo spoznati, če je predsednik sodnije prišel radi odgovora v zadrgo ali ne. Predsednik zdajci zapove strelecem, da prinesejo neke rudeče pravore v dvorano.

"Wilfred Kennybol," vpraša predsednik, "ali spoznate te zastave?"

"Da, vaša milost; te pravore nam je dal Hacket v imenu grofa Griffenfelda. Grof je dal tudi razdeliti orožje med premogarje, kajti mi orožja nismo potrebovali, kajti z orožjem sami neprestano živimo v hribih."

"Ali čujete sodniki," se oglaši zdajci privatni tajnik, da je ujetnik Schumacker razdeljeval orožje in prapore upornikom potom svojega zastopnika Hacketa."

"Kennybol," vpraša predsednik, "ali imate še kaj omeniti?"

"Ničesar, vaša milost, razven da lahko rečem, da ne zasluzim smrti. Jaz sem samo bratsko pomagal ubogim rudarjem, in lahko vam povem, da star lovec kot sem jaz, pa vendar moja kroglica ni nikdar zadela kakega izmed kraljevih jelenov."

Predsednik pa, da ne bi od govoril na to prošnjo, je začel izpraševati oba Kennybola rovni. Starejši izmed dveh, je izjavil, da se imenuje Jonas, in je ponovil vse ono pričevanje, kakor ga je izjavil Kennybol. Drugi izmed ujetnikov pa, oni mladi, resni mož, ki je prej našel tako veliko podobnost med Hacketom in med privatnikom tajnikom, se je imenoval Norbit. Ponosno je trdil, da se je udeležil vstaje rudarjev, toda o Hacketu in Schumackiju ni hotel povedati ničesar, rekoč da je prisegel tajnost cele zadeve, in je pozabil na vse drugo, razven svoje priskege. Zaman je skušal predsednik z grožnjami ali obljubami kaj spraviti iz njega, mladega trmastega moža niso mogli omajati. Še več, on je neprestano trdil, da se ni spustil radi Schumackiju, ampak in zvoka, ker je njegovo mater zeblo in je trpela lakoto Nikakor ni zanikal, da mu je smrt ljubša od življenja, toda izjavil je tudi, da bi bilo krivično njega ubiti, kajti će njega ubijejo, povzročijo tudi smrt njegove matere, ki ni našedila nicaesar krivega.

Ko je Norbit nehal z govorom, je privatni tajnik še enkrat prečital vse obtožbe naprjene proti ujetnikom, in je posebno povdral obtožnico proti Schumackiju. Prebral je nekaj upornih besed, ki so bile natisnjene kot gesla na rudečnih praporih, in skušal je dokazati, da so vsi ujetniki krivi veleizdaje, posebno pa Norbit, ki se je spriego zavedal, da ne pove nicaesar, kar je zločinskega storil. 'Nam ne preostaja nicaesar drugega,' je dejal privatni tajnik na koncu svojega govora, 'da zaslišimo še enega ujetnika, ki dosedaj ni prišel v poštev, in mi imamo močne sumnje, da je on skriv-

"Toda ali ni nihče," začne predsednik znova, "hujškal, silil ali vodil to vašo ustavo?"

"Skušal je med nas nekaj gospod Hacket, ki je neprestano govoril, da moramo rešiti nekega grofa, ki je zaprt v Munkholm trdnjavi, in katerega zastopnik je bil baje on. Mi smo obljubili, da našedimo kar zahteva, kajti nam je bilo itak vseeno, če je en ujetnik več ali manj."

"Ali ni bilo določenega grofa imen Schumacker ali Griffenfeld?"

"Skušal je med nas nekaj gospod Hacket, ki je neprestano govoril, da moramo rešiti nekega grofa, ki je zaprt v Munkholm trdnjavi, in katerega zastopnik je bil baje on. Mi smo obljubili, da našedimo kar zahteva, kajti nam je bilo itak vseeno, če je en ujetnik več ali manj."

"Ali ni bilo določenega grofa imen Schumacker ali Griffenfeld?"

"Skušal je med nas nekaj gospod Hacket, ki je neprestano govoril, da moramo rešiti nekega grofa, ki je zaprt v Munkholm trdnjavi, in katerega zastopnik je bil baje on. Mi smo obljubili, da našedimo kar zahteva, kajti nam je bilo itak vseeno, če je en ujetnik več ali manj."

"Ali ni bilo določenega grofa imen Schumacker ali Griffenfeld?"

"Skušal je med nas nekaj gospod Hacket, ki je neprestano govoril, da moramo rešiti nekega grofa, ki je zaprt v Munkholm trdnjavi, in katerega zastopnik je bil baje on. Mi smo obljubili, da našedimo kar zahteva, kajti nam je bilo itak vseeno, če je en ujetnik več ali manj."

"Ali ni bilo določenega grofa imen Schumacker ali Griffenfeld?"

"Skušal je med nas nekaj gospod Hacket, ki je neprestano govoril, da moramo rešiti nekega grofa, ki je zaprt v Munkholm trdnjavi, in katerega zastopnik je bil baje on. Mi smo obljubili, da našedimo kar zahteva, kajti nam je bilo itak vseeno, če je en ujetnik več ali manj."

"Ali ni bilo določenega grofa imen Schumacker ali Griffenfeld?"

"Skušal je med nas nekaj gospod Hacket, ki je neprestano govoril, da moramo rešiti nekega grofa, ki je zaprt v Munkholm trdnjavi, in katerega zastopnik je bil baje on. Mi smo obljubili, da našedimo kar zahteva, kajti nam je bilo itak vseeno, če je en ujetnik več ali manj."

"Ali ni bilo določenega grofa imen Schumacker ali Griffenfeld?"

"Skušal je med nas nekaj gospod Hacket, ki je neprestano govoril, da moramo rešiti nekega grofa, ki je zaprt v Munkholm trdnjavi, in katerega zastopnik je bil baje on. Mi smo obljubili, da našedimo kar zahteva, kajti nam je bilo itak vseeno, če je en ujetnik več ali manj."

"Ali ni bilo določenega grofa imen Schumacker ali Griffenfeld?"

"Skušal je med nas nekaj gospod Hacket, ki je neprestano govoril, da moramo rešiti nekega grofa, ki je zaprt v Munkholm trdnjavi, in katerega zastopnik je bil baje on. Mi smo obljubili, da našedimo kar zahteva, kajti nam je bilo itak vseeno, če je en ujetnik več ali manj."

"Ali ni bilo določenega grofa imen Schumacker ali Griffenfeld?"

"Skušal je med nas nekaj gospod Hacket, ki je neprestano govoril, da moramo rešiti nekega grofa, ki je zaprt v Munkholm trdnjavi, in katerega zastopnik je bil baje on. Mi smo obljubili, da našedimo kar zahteva, kajti nam je bilo itak vseeno, če je en ujetnik več ali manj."

"Ali ni bilo določenega grofa imen Schumacker ali Griffenfeld?"

"Da, zato je, cas včas." "Ali ste ga kdaj videli?" "Ne, gospod, toda če je on star, tista pa ima toliko imen, tedaj moram priznati —"

"Kaj?" ga prekine predsednik.

"Da ima krasne bele lase, skoro ravno take kakor oče sestre mojega brata, ki živi v vasi Surb."

T